

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 59 0 Пс 029734 18 Рев
Бања Лука, 19.04.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Биљане Томић, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Сенада Тица, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља „Р.“ а.д. Д., кога заступа пуномоћник Б.Л., адвокат из Б., ..., против туженог ДОО „ДМК Т.“ Д., кога заступа пуномоћник С.М., адвокат из Б., Улица ..., ради предаје у посјед, вриједност спора 1.000,00 КМ, одлучујући о ревизији туженог против пресуде Вишег привредног суда Бања Лука број 59 0 Пс 029734 17 Пж од 11.12.2017. године, на сједници одржаној дана 19.04.2018. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбацује.

Захтјев тужитеља за накнаду трошкова ревизионог поступка, на име састава одговора на ревизију у износу од 300,00 КМ са ПДВ, се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Окружног привредног суда у Бијељини број 59 0 Пс 029734 16 Пс од 28.09.2017. године тужени је обавезан да се исели из некретнина тужитеља, ближе означених у изреци првостепене пресуде, као и да исте преда у посјед тужитељу, слободне од лица и ствари. Истовремено, тужени је обавезан да тужитељу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 2.164,00 КМ, док је захтјев тужитеља за накнаду трошкова поступка преко досуђеног износа одбијен.

Другостепеном пресудом Вишег привредног суда Бања Лука број 59 0 Пс 029734 17 Пж од 11.12.2017. године жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Одбијени су захтјеви тужитеља и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду побија тужени, због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи или да се иста укине и предмет врати на поновни поступак.

У одговору на ревизију тужитељ истиче да изјављена ревизија није допуштена и предлаже да се иста одбаци или да се одбије као неоснована.

Ревизија није дозвољена.

У овом предмету је одлучивано о захтјеву тужитеља да се тужени исели и да преда у посјед тужитељу некретнине, које су ближе означене у изреци првостепене пресуде.

Ради се, дакле, о неновчаном захтјеву у којем је за право на ревизију мјеродавна вриједност спора коју је тужитељ означио у тужби у складу са одредбом члана 321. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП). Нижестепеним одлукама захтјев тужитеља је у цјелости усвојен.

Одредбом члана 237. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена ако вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде не прелази 30.000,00 КМ, а у привредним споровима 50.000,00 КМ (став 2.).

Како исказана вриједност спора (1.000,00 КМ), у предметном привредном спору, не прелази износ од 50.000,00 КМ, произлази да сагласно одредби члана 237. став 2. ЗПП ревизија није дозвољена.

У изјављеној ревизији, тужени фактички предлаже да се о ревизији одлучи у складу са одредбом члана 237. став 3. ЗПП. Међутим, тужени није изричито означио правно питање због којег се ревизија подноси, уз одређено навођење прописа и других важећих извора права који се на њега односе, а нити је одређено изложио разлоге због којих сматра да је то питање важно за осигурање јединствене примјене права и равноправности свих у његовој примјени (члан 237. став 3. и 4. ЗПП), већ се у ревизионим наводима бави само законитошћу побијане пресуде, па тиме ни по овим законским одредбама нема мјеста одлучивању по изјављеној ревизији.

Из изложеног, ревизију туженог је ваљало одбацити, примјеном одредбе члана 247. став 4. у вези са чланом 237. став 2. и 4. ЗПП.

Захтјев тужитеља за накнаду трошкова ревизионог поступка, на име састава одговора на ревизију у износу од 300,00 КМ са ПДВ, је одбијен, јер се не ради о нужном трошку у смислу одредбе члана 387. став 1. ЗПП.

Предсједник вијећа
Биљана Томић

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић